

og adresse på den, som er blevet beriget ved en fejl- overførsel. Ved overførsler til en forkert konto har Finanstillsynet udtalt, at videregivelse af en kontohavers identitet kan ske, hvis pengeinstituttet har forsøgt at gennemføre en frivillig tilbageførsel samt klart og tydeligt har anmodet kontohaver om samtykke til at videregive oplysninger vedrørende dennes identitet samt modtaget et sådan. Det er endvidere en forudsætning efter Finanstillsynets praksis, at beløbet er modtaget uberettiget og i ond tro.

Det har i praksis været et problem at administrere de gældende regler, fordi der har været tale om subjektive kriterier som f.eks. ond tro, ligesom det har været forbundet med store praktiske vanskeligheder at få et samtykke fra den, der ved en fejl har fået overført penge. I nogle situationer har reglerne derfor forhindret forbrugere, der har foretaget en fejloverførsel, i at forfølge deres krav. For at gøre reglerne nemmere at administrere i praksis foreslås det, at et pengeinstitut uden samtykke skal kunne videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, der har overført penge til den pågældende kunde. Herved får den pågældende mulighed for at forfølge det krav mod kunden, som er opstået ved fejloverførslen af penge til den pågældende kundes konto. Ændringen af videregivelsesreglerne vil endvidere sikre forbrugernes tillid til elektroniske pengeoverførsler, fordi det bliver lettere at rette fejloverførsler.

Det foreslås derfor at lempe reglerne om videregivelse af oplysninger om en kundes navn og adresse i forbindelse med overførsler af penge. Hensynet til, at den person, som taber penge ved en fejloverførsel, får mulighed for at få oplyst identiteten på den person, der muligvis er blevet beriget, vejer tungere end hensynet til at hemmeligholde identiteten på den muligvis berigede person.

Lov om finansiel virksomhed har hidtil endvidere været til hinder for, at et pengeinstitut videregiver navn og adresse på den, som ved en betalingstransaktion ender med at betale et lavere beløb end aftalt med betalingsmodtageren, for eksempel som følge af en fejlindtastning på en dankortautomat. Det samme har været tilfældet, hvor en betalingsanmodning er blevet afvist, fordi der ikke er dækning på betalerens konto. Efter Finanstillsynets praksis har pengeinstitutter ikke kunnet videregive oplysninger om identiteten på kortindehaveren, fordi et mellemværende mellem en køber og en forretning og den manglende betaling ikke har haft en sammenhæng med kundens øvrige forhold til pengeinstituttet.

Det foreslås derfor også at lempe reglerne om videregivelse af oplysninger om en kundes navn og adres-

se i tilknytning til fejlagtige betalingstransaktioner. Hensynet til, at den forretningsdrivende får mulighed for at søge sit tab dækket, findes også her at burde veje tungere, end hensynet til den kunde, som fejlagtigt er blevet beriget. Det skyldes dels, at der herved vil kunne bidrages til at sikre tilliden til moderne betalingsmidler, dels, at det ikke har været hensigten med reglerne om videregivelse, at disse skal give beskyttelse til en person, som uretmæssigt bliver beriget som følge af for eksempel en fejlagtig indtastning på en dankortautomat.

Forslaget gør det muligt at videregive oplysninger om en kontohaver til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at købe varer og tjenesteydelser hos den pågældende.

For at der kan videregives oplysninger ved fejloverførsler og ved fejlagtige transaktioner med betalingsmidler, skal pengeinstitutterne først give vedkommende mulighed for selv at føre pengene tilbage ved at varsle videregivelsen, før det kan komme på tale at videregive vedkommendes identitet. Herved får den, der uretmæssigt er blevet beriget, mulighed for selv indenfor en rimelig frist, at reagere og eventuelt acceptere at pengene føres tilbage. 14 dage bør som udgangspunkt anses for at være en rimelig frist. Dermed undgår vedkommende, at der videregives oplysninger om den pågældendes identitet.

Ifølge forslaget gælder det dog, at hvis en person har opnået navne- og adressebeskyttelse efter i medfør af lov om Det centrale Personregister, så vil pengeinstituttet ikke være berettiget til at videregive oplysninger om den pågældende kunde. Hermed sikres det, at der ikke ved en fejloverførsel kan opnås adgang til en persons navn og adresse, som man ikke vil kunne opnå ved henvendelse til Folkeregisteret.

Bestemmelserne om fejloverførsler supplerer de generelle regler i persondataloven, der gælder for finansielle virksomheder, ligesom for andre erhvervsvirksomheder.

Den videregivelse af personhenførbare oplysninger, som den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, vurderes at kunne finde sted inden for rammerne af persondataloven og persondatadirektivet. Ifølge persondataloven kan der ske behandling af oplysninger, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse. Videregivelse af navn og adresse i forbindelse med fejloverførsler er nødvendig for, at den person, der har lidt et tab i forbindelse med en fejloverførsel, kan forfølge sit krav over for den person, som måske